mere. Surrexit g̃ filius ante patrẽ et
dixit. Ecce ego paratus sum p sponsa
mea pati. Ego feci feriã ego portaui
ego saluaui. Cui pr̃. Vade in hac for-
titudine tua a libera filiã meã spõsa;
tuã de carcere madian ꝗ est dyaboli.
Hec audiens iustitia: allegauit cõtr̃
frẽm suũ. supuenit veritas et tenuit
cũ iustitia. ꝗ mia cũ fratre suo tenuit
Et pax quarta sororꝰ fugit. qr ñ erat
pax int̃ deũ et hõies; Justitia dicebat
mie. Reg̃ re volo. qr dicit salomõ Jm
mõrtis ẽ iustitia a ꝑpetua. Vñ ius in
eũ nulla p̃scriptio includit. Diuturni-
tas tpis nõ attenuat ꝗ potius cõfir-
mat. Rñdit mia. Vere ẽ q̃ ĩmõrtis es
a ꝑpetua. ꝗ in futuro: nõ mõ. Ego vo-
lo p ea intercedere. qr pniam iã agit
Et sicut tu es filia p̃ris mei iustitia:
sic ego sũ filia mia. Et ideo ratio di-
ctat vt me audiat sicut a te. Vides g̃
filiꝰ sapiẽs istã discordiã int̃ sororꝰ
dixit iustitie. Paratꝰ sũ tibi satisfacẽ
vt p̃ualeat oratio mie. Ait iustitia.
Mihi placet. ꝗ vellẽ scire quõ. Ait fi-
lius. Incarnari volo a naturã hũa-
nã assumere. Nunq̃d hoc sufficit. Et
dixit filia iustitia. Non. Dixit filius.
Circũcidi volo. famẽ a sitim pati. tẽp-
tai. tristari. tediũ pati. sanguineum
sudorẽ stillare. Nũq̃d ꝗ tibi sufficiũt
Et rñdit illa q̃ non. Dixit filius iusti-
tie. Volo colaphis cedi. a alaphis fla-
gellari. volo cõspui. deridi ac derelin-
quia despiciꝯ. Nunq̃d ꝗ tibi suffici-
ũt. Respondit iustitia. Non. Crucem
volo portare. a manibꝰ a pedibꝰ pfo-
raria ligari. Nunq̃d ꝗ tibi sufficiunt
Et illa. Non. Aceto potari volo totũ
sanguinem exhauriri a in cruce mori-
mortuꝰ lancea perforari latus. deinde
a mortuis resurgere celũ ascendere lo-
cũ sponse mee ꝑparare. Nũq̃d ꝗ tibi
sufficiũt. Et illa. O bone frater vt vi-
deo a sedm q̃ audio: plus diligis spõ-
sam tuã quã teipsũ. Jam que dixisti
sufficiũt. Tunc filius dixit ad miam
Si omnia ista q̃ dixi a q̃ in corde meo
posui fecero: a sponsa mea ista cõtẽp-
serit: nunq̃d iterũ p me interpellabit.
Et illa. Non misi egerit pniam. Qui
ait. Mihi bene placet. Quotiens hõ
peccauerit si pnia; post ꝗ egerit mia;
sup eũ habebo. Hijs dictis fecit soro-
res vocari. s. iustitiã. veritatẽ. miseri-
cordiã a pacem a osculate sũt adinui-
cem Tũc filius oia pmissa adimple-
uit a regna celestia ei dedit. Vñ ber-
nhardus exatãs sponsã ad cõsiderã
dum grãm sibi a dño impensã: dicit
Vide o sponsa in cruce sponsu; tuũ ca
pite inclinatũ ad osculu; . manuum
extensionẽ ad amplexus. lateris ap
tionẽ ad effectũ. totius corporis expo
sitionẽ ad contẽptũ. Hausit igitur de
proprio sanguine suo a obtulit patri
suo munꝰ pro dulcissima sponsa sua
Suscipies ergo pr̃ celestis p̃clar mu-
nus de manu filij p qꝫ saluati sumꝰ
ad vitã eternã. Ad quã ꝯ.

De meoria mortis Cl vi.

Vidã princeps cãt qui multũ
delectabat venari. Accidit se-
mel q̃ cum ad venandum perrexisset
casu mercator q̃dã per candẽviã secu
tꝰ ẽ. Videsq̃ principẽ formosũ gratio-
sũ vestimẽtis preciosis indutũ ait in
corde suo. O dñe deꝰ: hõ iste multũ ti-
bi tenet. ecce q̃ formosus ẽ a strẽnuꝰ
a gratiosus. a oẽs q̃ sũt in eius cõi-
tatu honeste sũt induti. Hijs cogita-
tis dixit vni ex familia pricipis. Dic
m̃ kr̃ne: dñs vester q̃lis ẽ. Qui ait Est
dñs multarũ terrarũ a potens valde
in auro a argẽto a familia Ait mer-
cator. Multũ tenet ipe deo. Formo-
sus est a sapiens inter omnes quos
vnq̃ vidi. Ille hoc audiens occulte
oia ẽba mercatorꝯ dño suo narrauit
Dñs vero circa horã vespertinã cũ do-
mũ rediret mercatorẽ rogauit vt se-
cũ pnoctaret. Ille ꝫ ꝗ nõ audebat re-
sistere. Cũ pricipe ad ciuitatẽ prexit.
Cũ vero castꝫ cꝯitrasꝫ tot diuitias
tot pulchras camẽas auro depictas
vidit: q̃ valde admirabat Cũ ãt hora
cenandi adesꝫ: princeps mercatorem

iuxta suā dñaꝫ in mēsa collocari fecit
Mercator autē cū dñaꝫ vidisset tam
pulchrā ⁊ tā ḡtiosā q̄si extr̄ se raptꝰ
fuit ⁊ ait in corde suo. O deꝰ meꝰ. p̄n-
ceps oīa q̄ desiderat cor suuꝫ habet.
vxorē pulchrā filios ac filias famili-
am multā nimis Cū autē sic cogitas-
set delata sūt fercl̄a āte dñaꝫ ⁊ eū Et
ecce cibaria optima in capite vnius
defūcti collocata ⁊ āte dñaꝫ posita et
oībꝫ de familia in scutellis argenteis
ministrabaꝛ in aula Mercator cū ca-
put mortui āte eū vidisset ꝯmota sūt
oīa viscera eiꝰ: ⁊ ait ī corde suo Heu
mihi timeo q̄ p̄dā caput meū in isto
loco. Dña v̄o inq̄ntū potuit eū ꝯforta-
uit. Cū v̄o nox adesset: ducit̄ in came-
rā honestā vbi inuenit lectū paratū
cortinis circūuolutū ⁊ in āgulo domꝰ
luminaria magna Dū v̄o lectū intr̄s-
set famuli ostiū clauser̄t ⁊ ille solus
in camera remāsit Respexitq̄ āgulū
vbi eāt lumē ⁊ vidꝫ duos hoīes mor-
tuos p brachia pēdētes. Hoc viso.
inuasit eū timor ītolerabilis. intātū
q̄ q̄escē ñ poteāt Mane v̄o surrexit ⁊
ait. Heu mihi: timeo hodie iux̄ illos
duos pēdē. Prīceps v̄o cū surrexisset
fecit mercatorē ad se vocari ⁊ ait Ka-
rissime: q̄d tibi placꝫ de meꝰ At ille.
Mihi oīa bñ placēt s̄q̄ m̄ mīstr̄baꝛ
in capite defūcti vltra q̄ credi pōt ab
horrui. tātū q̄ cōedē ñ poterā Cū v̄o ī
lecto positus fuissē: duos iuuenes pē-
dētes in āgulo camere vidi. Tātꝰ ti-
mor me inuasit q̄ dormire nō poterā
Et ideo dei amore p̄mittat̄ me tr̄sire
Ayt p̄nceps. Rm̄e vidisti vxorē me-
am nimis pulchrā. ⁊ caput defuncti
añ eā: ratio ē tal̄. Iste em̄ cuiꝰ eāt ca-
put fuit q̄dā dux nobil̄ q̄ vxorē meā
sollicitauit ⁊ cū ea ꝯcubuit ⁊ sil̄ adin-
uicē ꝯmisceri p̄spexi Gladiū arripui
⁊ caput eiꝰ āputaui. Vñ in sig^m vere-
cūdie singulis diebꝫ illud caput añ
eā pono vt ad memoriā reducat pec-
catū q̄d ꝯmisit. Filius vero defūcti il-
los duos iuuenes ꝯgnatos meos in
camera pēdētes occidꝫ. iō ōni die cor-
pora eoꝝ visito. vt fiam magꝭ feruēs
sāguinē eoꝝ vindicare. Cū aūt adul-
teriū vxoris recolo: ⁊ mortē iuuenū
ad memoriā reduco: nullū gaudiū
hr̄e potero. Vade ḡ carissime in pace
⁊ āmodo vitā hoīs cuiuscūq̄ nō iudi-
ces q̄usq̄ plenꝰ tibi de veritate cōsti-
terit Mercator ei valefecit ⁊ ad mer-
candū perrexit.

Allegorya siue Moralizatio.

Carissimi p̄nceps iste ē q̄libꝫ hō
xp̄iaꝰ hoīs v̄tutibꝰ p v̄tutē bap-
tismi ditatꝰ. q̄ debꝫ hr̄e pulcrā famili-
am. s. sēsus interiores ⁊ exteriores si-
ne macula peccati. q̄ debēt hoī mīstr̄-
re ⁊ sepius ad venādum pergere. i.
opꝰ meritoriū operari Mercator iste
est bonꝰ p̄latꝰ vl̄ ꝯfessor discretꝰ q̄ te-
neꝛ tali associari. domū cordis sui vi-
sitare ⁊ bonas v̄tutes ibidē plātare
sicut fecit xp̄s duobꝰ p̄egrinis veniē-
tibꝫ d̄ emaus q̄ domū hospitij intr̄uit
Vxor tā formosa ē aīa ad dei simili-
tudinē creata q̄ debet in mēsa iux̄ p̄la-
tū sacre scp̄ture collocari vt addiscat
ea q̄ sūt salutꝭ Sꝫ sepiꝰ ista aīa cū di-
abolo adulterat̄ quādo peccatū mor-
tale ꝯmittit. Q̄d ḡ ē faciēdū Extr̄he
gladiū līgue ⁊ ora ad deū intime Vñ
psalmista Lingua eoꝝ gladius acu-
tꝰ. Per istū gladiū lingue cū cordis
cōtritione et oris confessione poterꝭ
hunc dyabolū deuincere: ⁊ hoc est ca-
put eiꝰ amputare. ⁊ ante oculos cor-
dis tui semp̄ ponere. quoniā ḡtiam
tibi dabit deꝰ eū douincere. penitētiā
p̄fecte agere hoc ē misericordie opus
exercēdo Duo iuuenes in camera pen-
dētes quos occidit aduersarius tuꝰ:
sunt dilectio dei ⁊ proximi qui erant
extincti p pctm̄ p̄mi parētis. ⁊ ideo
sp̄ dēs eos in camera cordis tui tene-
re vt deum tota mente tota aīa dili-
gas ⁊ sēp in eius timore permaneas
q̄ nescimꝰ si amore vl̄ odio dingni
sumꝰ ⁊ ad memoriā reducere quan-
tū deus pro nobis sustinuit in cruce.
vt p amarissime mortꝭ xp̄i iugē me-
ditatōnē deuēiamꝰ ad regna p̄petua.